



ČESKÁ REPUBLIKA

# ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

37 C 119/2004-21

Městský soud v Praze rozhodl soudkyní JUDr. Dagmar Stamidisovou v právní věci žalobce: ■■■ P ■■■ Š ■■■, bytem ■■■■■■■■■■, zast. JUDr. Jiřím Římalem, advokátem se sídlem Praha 7 - Holešovice, Výstaviště 67, proti žalovanému: **Česká republika – Ministerstvo vnitra ČR**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, **o ochranu osobnosti**,

**t a k t o :**

**I. U r č u j e se**, že žalobce byl neoprávněně evidován jako osoba uvedená v § 2 odst. 1 písm. b) zákona č. 451/1991 Sb.

**II. Z a m í t á** se žaloba, že žalovaná je povinna zdržet se zveřejňování údajů vztahujících se k evidenčnímu záznamu žalobce, a to jak v tištěné, elektronické či jiné podobě.

**III.** Žalovaná je povinna na internetových stránkách Ministerstva vnitra ČR přístupných veřejnosti vypustit údaje vztahující se k evidenčnímu záznamu žalobce do 30ti dnů od právní moci rozsudku.

IV. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení. 8 003 Kč, k rukám JUDr. Jiřího Římala, advokáta, se sídlem Praha 7 Holešovice, Výstaviště 67, do 15ti dnů od právní moci rozsudku.

Žalovaný je povinen nahradit českému státu náklady řízení ve výši 737,- Kč na účet Městského soudu v Praze do 15ti dnů od právní moci rozsudku.

### O d ů v o d n ě n í

Žalobce podal u Městského soudu v Praze žalobu na ochranu osobnosti. Žalobu odůvodnil tím, že žalovaná vydala žalobci osvědčení podle ust. § 9 odst. 1 zák. č. 451/1991 Sb. s tím, že bylo osvědčeno, že byl evidován jako osoba uvedená v § 2 odst. 1 písm. b) zák. č. 451/1991 Sb.

Evidence žalobce jako osoby uvedené v ust. § 2 odst. 1 písm. b) zák. č. 451/1991 Sb. je neoprávněná. Žalobce se nikdy nezavázal, ani písemně, ani ústně k jakémukoliv druhu spolupráce s bývalou Státní bezpečností. Nebyl v tomto smyslu také nikdy žádným pracovníkem Státní bezpečnosti kontaktován. Má tedy za to, že evidenci žalovaného došlo k zásahu do jeho osobnostních práv, a po žalovaném proto požaduje, aby bylo určeno, že byl neoprávněně evidován v materiálech bývalé Státní bezpečnosti, a že žalovaný je povinen zdržet se zveřejňování údajů vztahujících se k evidenčnímu záznamu žalobce, jak v tištěné tak elektronické či jiné podobě. Dále požaduje po žalovaném, aby vypustil údaje vztahující se k evidenčnímu záznamu žalobce ze svých elektronických médií.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby s tím, že při vydání osvědčení vycházela žalovaná z údajů uvedených v archivovaných písemnostech bývalé Státní bezpečnosti, vztahujících se k žalobci. Z nich se dochoval záznam v řádku registračního protokolu svazků spolupracovníků StB, reg. č. [REDAKCE] v němž je uvedeno jméno, příjmení a datum narození, vztahující se k žalobci. Ku dni provedení zápisu do řádku registru svazků, tj. 15. 1. 1986 byl veden žalobce jako spolupracovník v kategorii KTS s krycím jménem „[REDAKCE]“, a jak vyplývá z dalšího záznamu v témž řádku ode dne 15. 7. 1987 v kategorii A s krycím jménem „[REDAKCE]“. Tato kategorie spolupráce s bývalou Státní bezpečností je ve smyslu ust. § 2 odst. 1 písm. b) zák. č. 451/1991 Sb. spoluprací vědomou. Vydáním předmětného osvědčení plnila žalovaná povinnost danou jí ustanovením § 9 odst. 1 zák. č. 451/1991 Sb., a nebyla

Pokračování

37 C 119/2004-22

přitom povinna, ani oprávněná přezkoumávat pravdivost údajů uvedených v písemnostech, které po bývalé Státní bezpečnosti archivuje. Pokud se týká povinnosti zdržet se zveřejňování údajů, vztahující se k evidenčnímu záznamu žalobce, podklady pro vydání osvědčení i pro zveřejňování údajů jsou ve smyslu zákona č. 107/2002 Sb. archiváliemi, a nepodléhají režimu zákona č. 256/1992 Sb. o ochraně osobních údajů v informačních systémech. Evidence žalovaného týkající se tajných spolupracovníků bývalé Státní bezpečnosti slouží jako podklad pro vydání osvědčení podle ust. § 9 odst. 1 zák. č. 451/1991 Sb., a nelze ji žádným způsobem likvidovat, ani upravovat, zejména po dobu účinnosti předmětného zákona. Evidenčním záznam na osobu žalobce na elektronických médiích plnila žalovaná povinnost danou jí ustanovením § 7 odst. 1 zák. č. 107/2002 Sb. S ohledem na skutečnost, že žalobce je evidován v materiálech bývalé Státní bezpečnosti ve smyslu ust. § 9 odst. 4 písm. d) citovaného zákona, pak plnění zákonné povinnosti není možno považovat za neoprávněný zásah do práva na ochranu osobnosti.

Soud provedl důkaz výsledkem svědka K. R. a dále listinnými důkazy, a to kopií řádku reg. protokolu, výstupem z CRS, kopií blokační karty, rozkazem ministra vnitra č. 3/1978, a lustračním osvědčením, které bylo vydáno žalobci pod č.j. ze dne

Provedené důkazy soud hodnotí jako věrohodné.

Podle ust. § 11 o.z. fyzická osoba má právo na ochranu své osobnosti, zejména života a zdraví, občanské cti a lidské důstojnosti, jakož i soukromí, svého jména a projevů osobní povahy.

Podle ust. § 13 odst. 1 o.z. fyzická osoba má právo se zejména domáhat, aby bylo upuštěno od neoprávněných zásahů do práva na ochranu její osobnosti, aby byly odstraněny následky těchto zásahů a aby jí bylo dáno přiměřené zadostiučinění.

Podle ust. § 19 zák. č. 451/1991 Sb. v platném znění, zveřejňování skutečností uvedených v osvědčeních, nebo v nálezů, nebo zveřejňování osvědčení, nebo nálezů samotného, jakož i zveřejňování jakýchkoliv podkladů k jejich vypracování je bez předchozího písemného souhlasu zakázáno.

Podle článku IV. odst. 1 – 3 Listiny základních práv a svobod č. 2/1993 povinnosti mohou být ukládány na základě zákona a v jeho mezích, a jen při zachování základních práv a svobod. Meze základních práv a svobod mohou být za podmínek stanovených listinou upraveny pouze zákonem.

Zákonná omezení základních práv a svobod musí platit stejně jako pro všechny případy, které splňují stanovené podmínky.

Při použití ustanovení o mezích základních práv a svobod musí být šetřeno jejich podstaty a smyslu. Taková omezení nesmí být zneužívána k jiným účelům, než pro které byla stanovena.

Podle článku X. odst. 1 – 3 Listiny základních práv a svobod má každý právo, aby byla zachována jeho lidská důstojnost, osobní čest a dobrá pověst, chráněno jeho dobré jméno.

Každý má právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním, nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě..

Podle ust. § 3 písm. a) b) i) zák. č. 107/2002 Sb. , kterým se mění zákon č. 140/1996 Sb. pro účely tohoto zákona se svazkem, rozumí samostatný dokumentační soubor zavedený a vedený bezpečnostními složkami a evidovaných v evidenčních pomůckách statistisko – evidenčního odboru Federálního Ministerstva vnitra jednotlivých zpráv bezpečnostních složek evidenčních, nebo archívních pomůckách archivu MV, nebo statistisko – evidenčních oddělení krajských správ Sboru národní bezpečnosti, nebo jejich předchůdců. Svazek je buď osobním svazkem, nebo svazkem s osobními údaji. Osobním svazkem se rozumí svazek vedený o konkrétní fyzické osoby, zařazené do příslušné evidence osob.

Osobou evidovanou jako spolupracovník bezpečnostní složky je osoba, o které bylo kdykoliv v období od 25. února 1948 do 15. února 1990 příslušnou bezpečností složkou evidován svazek kategorie rezident, agent, informátor, držitel propůjčeného bytu, nebo držitel konspiračního bytu.

Dle ust. § 7 zák. č. 140/1996 Sb. ve znění zákona č. 107/2002 Sb. Ministerstvo vnitra ČR a Ministerstvo obrany ČR vydají tiskem a na elektronických médiích evidenční záznamy ze zachovaných, nebo zrekonstruovaných protokolů, svazků a evidenčních dokumentů v rozsahu objektových svazků a svazků osob evidovaných jako spolupracovníci Hlavní správy Vojenské kontrarozvědky Sboru národní bezpečnosti (III.) o údajích, o datu zavedení svazku, jeho změně osobách, nejde-li o cizince, nebo objektech, jímž jsou svazky evidovány, pokud jsou takové údaje zachovány.

Základním předpokladem vzniku odpovědnosti podle ust. § 13 o.z. je vznik neoprávněného zásahu objektivně způsobitelného narušit, popř. ohrozit osobnostní práva chráněná ust. § 11 a násl. o.z.

S poukazem na shora citovaná zákonná ustanovení a výsledky dokazování má soud za prokázáno, že žalobce byl evidován jako osoba uvedená v ust. § 2 odst. 1 písm. b) zák. č. 451/1991 Sb. Listinnými důkazy bylo prokázáno, a to z řádku registračního protokolu svazku spolupracovníků StB, reg. číslo [REDAKCE] byl k 15. 1. 1986 žalobce veden jako spolupracovník v kategorii KTS s krycím jménem „[REDAKCE]“, dále ode dne 15. 7. 1987 byl v kategorii A s krycím jménem „[REDAKCE]“. Jednalo se o spolupráci vědomou. Žalobci bylo vydáno osvědčení pod č.j. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE], v němž bylo osvědčeno, že je evidován jako osoba uvedená v ust. § 2 odst. 1 písm. b) zák. č. 451/1991 Sb. Dále bylo výsledkem svědka Mgr. K. [REDAKCE] R. [REDAKCE] prokázáno, že tento byl spolupracovníkem bývalé Státní bezpečnosti a žalobce zná od vidění z doby, kdy pracoval na [REDAKCE]. Dostali se spolu do kontaktu, za situace, kdy spolu řešili nějaké technické problémy, stejně jako s dalšími osobami. Tento svědek neví nic o tom, že by se žalobce zavázal ke spolupráci s bývalou Státní bezpečností, a stejně tak mu nic neříká krycí jméno [REDAKCE]. Ve své výpovědi uvedl, že se nedá vyloučit, že mohl být zaveden svazek na někoho, kdo nespolupracoval. Dále bylo prokázáno, že žalobce je stále veden v seznamech bývalých spolupracovníků Státní bezpečnosti na internetových stránkách Ministerstva vnitra.

Po provedeném dokazování soud dospěl k závěru, že žaloba byla podána částečně po právu. Za situace, kdy žalobce popřel, že by se ke spolupráci s bývalou Státní bezpečností vědomě zavázal, a nezachoval se svazek, kde by byla doložena existence písemného závazku, bylo na žalovaném, aby prokázal, že žalobce se skutečně ke spolupráci s bývalou Státní bezpečností zavázal. Ani listinnými důkazy, ani výsledkem slyšeného svědka F. [REDAKCE] se toto žalovanému nepodařilo prokázat, a neunesl tedy důkazní břemeno. Za této situace bylo na místě rozhodnout o tom, že evidence žalobce je neoprávněná. Pokud se žalobce domáhal na žalovaném, aby se zdržel zveřejňování údajů, vztahující se k evidenčnímu záznamu žalobce, jak v tištěné, elektronické či jiné podobě, v této části žaloby soud nevyhověl. Vydáním lustračního osvědčení plnil žalovaný pouze svou zákonnou povinnost. Dále podklady pro vydání osvědčení i pro zveřejňování údajů jsou ve smyslu zákona č. 107/2002 Sb. archiváliemi, a tudíž nepodléhají režimu zákona č. 256/1992 Sb. o ochraně osobních údajů v informačních systémech. Evidence žalobce v materiálech bývalé Státní bezpečnosti je podkladem pro vydání osvědčení podle ust. § 9 odst. 1 zák. č. 451/1991 Sb.. Tyto materiály není možno žádným způsobem likvidovat, ani upravovat, jedná se o archiválie. V této části proto soud žalobu zamítl. Naopak za situace, kdy jméno žalobce je stále vedeno v seznamech spolupracovníků bývalé Státní bezpečnosti na internetu, a tímto rozsudkem bylo určeno, že žalobce je veden neoprávněně v materiálech bývalé Státní bezpečnosti, zveřejnění jména žalobce neoprávněně evidovaného jako spolupracovník bývalé Státní bezpečnosti, v rámci seznamu spolupracovníků,

Pokračování

37 C 119/2004

je způsobilé se citelně dotknout osobní cti takové osoby. Za této situace je tedy na místě vyhovět žalobě v tom směru, že přiměřenou satisfakcí je odstranění jména žalobce ze seznamu spolupracovníků na internetových stránkách Ministerstva vnitra.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. žalobce měl ve věci plný úspěch, soud mu proto přiznal náhradu nákladů řízení, které představují zaplacený soudní poplatek ve výši 1.000,- Kč, dále paušální náhrada dle vyhlášky č. 484/2000 Sb. , a to dle § 6 odst. 1 částka 6.200,- Kč, 3 režijní paušály po 75,- Kč, dále DPH ve výši 19 %, celkem 8 003 Kč.

Výrok o náhradě nákladů řízení státu vychází z ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. za použití ust. § 148 odst. 1 o.s.ř., žalobce měl ve věci úspěch oproti žalovanému, který úspěch ve věci neměl. Svědek R. účtoval svědečné ve výši 737,- Kč, soud proto rozhodl o povinnosti zaplatit svědečné tak, že toto uložil žalovanému.

**P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku j e možno podat odvolání do 15ti dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.**

**V Praze dne 23. března 2005**

JUDr. Dagmar Stamidisová ,v.r.  
soudce

Za správnost vyhotovení

